

MESEDÉLUTÁN.

DECEMBERRE.

Uj csillag tünt fel az égen.	Magyar pásztor idegen lett,
Valamikor régesrégén	Sírva dalolt nyája mellett.
Jó pásztorok észrevették,	De most, hosszú évek multán
Amerre ment, ők követték.	Elindult új vándorútján,
Mentek, mentek, mendegéltek,	Visszatértek a Kárpátok,
Míg céljukhoz el nem értek.	Ugy lett, amint mind vártátok.
Rossz istállót találtak ott,	Magyar lett a magyar pásztor,
Hol a csillag is megállott.	Magyar hegyen magyar dal szól.
Bementek és térdre estek,	Karácsonyi ünnepekre
Megtalálták, kit kerestek.	Magyar zászlót a hegyekre.
Kis Jézuska feküdt ottan,	Magyar fenyőt a szobákba,
Barmok között a jászolban.	A szegények kunyhójába.
Sok hosszú év múlt azóta,	Jó pásztorok, jó pásztorok, *
Más lett minden, más a nóta,	Kis Jézusra találtatok,
Rabláncokról szólt az ének	Most mind haza térhettek már,
Könnyeztek ifjak és vének.	Itthon boldog nagy haza vár.

(Salamon József.)

Mennyből az angyal . . .

Száll az angyali ének szerte a világon házról-házra, országról-országra, ahol csak emberek élnek, hirdetvén, hogy megszületett, akire szomjas szívek már oly régen vágyakoztak, hogy testet öltött egy újszülött személyében a Szeretet.

Csillag ragyogott a betlehemi barlang fölött, hogy tündöklő ragyogásával jelt adjon a nagy csodáról, hogy a pusztaság vándorait, a három királyokat elvezesse a jászolhoz az isteni Kisdéd imádására, ki Édesanyja mellett aludta édes álmát.

És végigfutott a nagy pusztaságon valami édes remegés, valami csodás sejtelem, hogy Isten különös kegyelme megáldotta a világot, hogy elküldötte egyszülött Fiát az emberek közé, ki hivatva van megváltani bűneiktől az esendő lelkeket, aki magára veszi a szenvedést, a fájdalmat, a kint a bűnös emberek vétkeiért, hogy bűnbocsánatot nyerjenek minden vétkezők Isten színe előtt, mikor az ítélkezés nagy órája elérkezik.

A sivatag pálmái földig hajoltak a Gyermekek előtt végtelen alázatukban. Száraz kórók kivirágoztak, források fakadtak a kiégett homokból és pásztorok nyájai: a szelíd bárányok a kunyhó köré sereglettek és tisztelegtek az édes Kisdéd küszöbe előtt.

A jó Isten különös rendelése volt, hogy egyszülött Fia